

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

ZÂMBET DE SOARE

Revista Școlii Gimnaziale Petrești
Str. M. Viteazu, Nr. 3
Numărul 9 / 2015

ISSN 2069 - 1815

Creații literare

BINECUVÂNTARE

Coboară, ușor, un fulg prealuminat,
Cu aripi plâpânde, de aur.
Plutește spre noi,
Spre pământul uscat,
Pătat cu păcate de neamuri.

E-un gând bun, trimis din ceruri, creștine!
Ți-aduce o veste și-ți schimbă ograda,
În plai alb, scăldat în lacrimi divine.
Ne iartă... de fapte și vine!

Azi, Duhul Preasfânt a luat din potir,
O pulbere fină, lucrată divin.
Și-a dat omenirii o nouă speranță,
De viață curată, mereu luminată.

M-așez în pridvorul căsuței bătrâne,
Las praful din cer să se aștearnă.
Cu palmele, ochii și-ntreaga ființă,
Mă-ndrept spre aleasa chemare.

*Albu Bianca-Maria, Clasa a VII-a A
Prof. coord. Cristian Ionela*

Vară

Vară, vară
Bine ai venit în țară!
Să încălzești pădurile,
Câmpiile cu lanurile.

Soarele a sosit
Pregătit de răsărit.
În strai de sărbătoare,
Cine sunt îmbrăcați oare?

Toți copiii te așteaptă
În curtea școlii laolaltă,
Te așteaptă cu nerăbdare
Să le aduci vacanță mare.

*AVRAM RALUCA, clasa a II-a A
Prof. coord., Similie Angela Paraschiva*

Școală

Noi la școală învățăm
Pe oameni să-i respectăm,
Să scriem și să citim,
Harnici și voinici să fim.

Doamna noastră învățătoare
E frumoasă ca o floare,
Ea are multă răbdare
Să ne învețe pe fiecare.

FIORDEAN NADIA, clasa a II-a A
Prof. coord., Similie Angela Paraschiva

Zână Florilor

Cu rochiță albă,
Și alai de vioarele
Frumușica și loială
Ca o zână din desene.

Are părul auriu
Cu miresme parfumate,
Mii de fluturi îi atârnă
Ca o ghirlandă peste spate.

FURDUI IOANA, clasa a II-a A
Prof. coord. Similie Angela Paraschiva

Ziua mea

Peste patru zile este ziua mea,
Nu mai am răbdare pentru ea.
Vreau să-mi spună „La mulți ani!”
Și să văd cum este la opt ani.

Toate cadourile sunt înșirate pe masă,
Toată lumea e voioasă.
Tata aduce tortul afară
Tristețea este rară.
O să fie bine la opt ani,
„La mulți ani!”

MIHAI ȘERBĂNESCU, clasa a II-a A
Prof. coord. Similie Angela Paraschiva

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

DE CE?

Adun, culeg și caut
Un sens pentru-a ta viață...
De ce-ai plecat, stăpâne,
Departe de-al tău neam?
De ce-ai lăsat izvoare,
Flori, greieri, blânda lună,
Ca să te plângă-n taină,
Mereu ,și an de an?
De ce ai dus bărcuța
În trestii să se-afunde?
De ce timpul și steaua
Te-au urmărit mereu?

Plângând, lângă un nufăr,
O fată ca o floare
Așteaptă și acum
Pe drag Călinul său.
Te-aștept și eu, și neamul,
Să vii în codrul mare,
Unde firava frunză
Se apleacă-ngândurată,
Că nimeni nu-i mai cată
Verdeața și mireasma,
Așa cum Eminescu,
Doar el știa s-o facă!

*Cristea Maria-Laura, clasa a VII-a A
Prof. coord. Cristian Ionela*

ÎN CERURI CÂNTĂ LUNA

E seara sfântă de Ajun,
Creștini din toată lumea
Îl preamăresc pe Domnul Bun,
Vestindu-I măreția.

Mă uit spre cerul luminat,
Privesc spre mii de stele,
Dar parc-un susur neîncetat
Coboară ușor prin ele.

Stau și-l ascult cu dor nespus,
Și-l rog să dea cântare,

Luminii blânde de pe cer,
Cuprinsă-n roata mare.

Acum, cu viers duios, stingher,
Se-aud cântări de slavă,
E glasul lunii, mesager,
De viață precurată.

Ascult, ascult de ore-n șir
Același cânt de bine,
Ș-adorm ușor și liniștit
Cu glasul lunii pline.

*Cristea Maria-Laura, clasa a VII-a A
Prof.coord.Cristian Ionela*

PETRACHE POENARU

Cine-a inventat stiloul?
Ați știut până acum?
Petrache Poenaru,
Geniul poporului român.

Pasionat și de dreptate,
A creat invenția lui,
Când era în libertate,
Acesta era scopul lui.

*Ștefan Lucia Ștefania, cls.a III-a A
Prof. coord. Ștefan Petronela*

LA CEAS DE SEARĂ

La ceas de seară, de printre nori,
Un fulg răzleț își face drum,
Spre solul umed, trist, greoi,
Să schimbe-n alb chiar negrul fum,
Ieșit vâlvoi.

Îi văd plutirea în sus și-n jos,
Mă-ndeamnă să-l urmez,
Și cu-n prieten plec voios,
Spre cer deschis, curat și roz,
Cum n-am văzut demult.

Sunt dus prin aburi de opal,
Să iau pe umeri neaua.
Mă zbat, trudesca ca un hamal,
Dar nu mă lasă steaua-
Bătrân străjer.

Mă-ntorc de-abia, spre al meu pământ,
Și-i cer sfios iertare,
Că al meu trup prea amărât
N-a izbutit să-aducă-n dar
O iarnă călătoare.

*Albu Bianca - Maria, clasa a VII-a A
Prof. coord. Cristian Ionela*

MAMA

Mama este viața mea,
Fără ea n-aș rezista,
Mi-este și model în viață,
Și îmi dă mereu speranță.

Mama este cerul meu,
Cu ea ajung la Dumnezeu,
Mi-e îngerul păzitor,
Mă păzește până mor.

TATA

Orice s-ar întâmpla,
Tu rămâi viața mea
La bine și la greu,
Împreună vom fi mereu.

Tata te iubesc,
Și aș vrea să știi,
Că orice s-ar întâmpla
Eu te voi iubi.

*Ștefan Lucia Ștefania, cls. a III-a A
Prof. coord. Ștefan Petronela*

Solul bucuriei

Prin pădurea-nzăpezită,
Se aud zurgălăi sunând.
E o sanie grăbită,
Pe zăpadă alunecând.

Și de când tot ninge afară,
Eu pe geam mereu privesc,
Nu lipsesc în nicio seară,
Căci de-un an îl tot aștept.

Vine, vine Moș Crăciun,
Toți piticii ies pe drum,
Să primească după faptă,
De la Moșul o răsplată.

O pisică, un câțel,
Sau un urs mai mititel.
O păpușă sau un ceas,
Ori ...ce-o mai fi rămas!

*Crăciun Andrea, clasa a V-a A
Prof. coord. Cristian Ionela*

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

SORA MEA

Când eram mici,
Împreună ne jucam
Prin grădină alergam,
Și tot împreună eram.

Acum orice s-ar întâmpla,
Împreună noi vom sta,
Ea e sora mea mereu,
Că-așa vrea Dumnezeu.

FRATELE MEU

Acum el e mic,
Și împreună ne jucăm,
Dar un pic, un pic
Ne mai și certăm.

Și orice ar fi
Eu îl iubesc mult,
Iar glasul inimii
Îmi spune să-l ascult.

*Ștefan Lucia Ștefania, cla. aIII-a A
Prof. coord. Ștefan Petronela*

IARNA

Iarna albă, friguroasă
Se așterne peste sat
Cu zăpada ei pufoasă
Și cu râul înghețat.

Merg copiii să se joace
Prin omătul viscolit,
Se întorc acasă-n pace
Toți cu nasul înroșit.

*Bogdan Claudia, clasa a IV-a A
Prof. coord. Crăciun Maria*

Alaiul primăverii

Natura si-a dat jos mantia albă și rece. Soarele urcă încet, încet scările cerului. Razele, ca niște dungi roșii, încălzesc natura. Pomii înmuguresc și oferă tuturor un nou miros îmbietor de primăvară frumoasă.

Vântul rece și năprasnic este alungat de soarele tot mai puternic. Păsările, în culori deosebite, admiră sufletul vesel de pom. Libelulele zboară în aerul parfumat al florilor. Primăvara, cel mai important și mai frumos anotimp! Ea trezește la viață întreaga natură: furnicile harnice lucrează toată ziua, zilele devin mai lungi, iarba prinde colț, noaptea scade, gândăceii zboară și păsările ciripesc.

Ghiociei gingași și-au scos capul de sub nea. Rândunicile se întorc de unde au plecat. Câmpiile care erau singuratice, acum sunt pline de flori colorate în sute de nuanțe. Noaptea se aude o superbă melodie a greierilor. Primăvara scoate ursul din bârlog. Albinele caută nectar. Miei se joacă pe câmpul verde, iar copiii se bucură și se joacă prin păduri și prin grădini.

Pe bătrâni, primăvara îi atenționează că trebuie să înceapă agricultura. Fiecare om pune în grădini ce are nevoie, deoarece pământul umed și negru îi oferă posibilitatea.

Natura, de când își revine, e în plină sărbătoare, fiecare om se bucură de ea și ar vrea să nu mai plece de pe ale sale meleaguri.

*Răzor Robert, clasa a V-a A
Prof. coord. Cristian Ionela*

Primăvara, un fugar înaripat

Viața este un glob de cristal care, odată scăpat din mâini, se transformă în cioburi tăioase, pline de amărăciune.

Primăvara este anotimpul în care totul renaște, în care natura valsează, visează...; parcă simt sărutul suav al unei zile diafane de primăvară. Marea lumii simfonie de sentimente nu se termină, ci, dimpotrivă, este în plină ascensiune.

Vârsta timpului este infinită precum universul, dar, pentru noi, acesta devine efemer. În timpul vârstei fragede dorim să trecă vremea mai repede, iar când ajungem „mari” cerem să fim din nou copii... Ironia gândirii omenești! Fiecare moment se naște, vine,

mocnește precum lemnul în foc, trece, pleacă. De aceea trebuie să trăim fiecare clipă ca și cum ar fi ultima.

Primăvara! Un vânt fugar își fâlfâie aripile străvezii printre crengi, furând un tandru sărut mugurilor firavi. Un peisaj obișnuit plâsmuiește visuri dulci, care îmi poartă imaginația pe culmi nebănuite. Viața este ca o scoică, în fiecare om se găsește o perlă diafană, imaculată, cu un loc bine definit în cuprinsul ei divin. În ciuda veseliei purtate pe aripile vântului, primăvara are și un sfârșit. Anotimpul renașterii este identic cu viața omului: odată cu pierderea unei vieți, se naște alta, care îi ia locul.

Sentimentul primăverii se regăsește în sufletul fiecărei persoane dornice de o viață cât mai îndelungată.

*Cristea Maria-Laura, clasa a VII-a A
Prof. coord. Cristian Ionela*

VRAJA ANOTIMPURILOR

Sentimentele te copleșesc atunci când în fața ochilor tăi se derulează cele patru anotimpuri.

Primavara este renașterea naturii, când tot pământul își îmbracă haina lui cea verde. Copacii se înverzesc din ce în ce mai mult, frunzele și iarba, de un verde nemaipomenit, încântător, nu absentează de la extraordinara întâlnire a fenomenelor. Floricelele de diferite culori: roșii, albastre, galbene, mov însuflețesc feericul tablou al primăverii.

Vara este caldura soarelui, care parcă îți arde fața, simțind o plăcere încântătoare. Soarele își trimite lacrimile lui de foc asupra pământului vesel și cald care cheamă la odihnă, precum o mama pe copiii săi. Câmpiile sunt aurii ca imensa farfurie ce veghează toată ziua de sus, de la înălțime.

Toamna este bogăția pomilor și a cămarilor, deoarece fructele și legumele colorează totul în jur prin culorile lor îmbietoare și înmiresmează înbrietor. Copacii parcă s-au învelit într-o mantie colorată, care de care mai diversificată: roșul minunat al merelor, galbenul auriu al perelor, movul intens al prunelor sau galbenul pufos al gutuilor. Nici vița-de-vie nu se lasă mai prejos și, gârbovită de povara dulce, își dezvăluie măreață frumusețea nemaîntâlnită a strugurilor.

Iarna este perioada hibernării, când toată natura se lasă pradă somnului alb și înghețat. Fulgii de nea zboară ușor în natură, unde iau locul plenitudinii de culori a toamnei, cu albul lor strălucitor, pur, plutind în aer precum un roi de fluturi. Copacii par niște fantasme albe înșirate, ce plutesc și se pierd în zare.

Fiecare anotimp are farmecul lui aparte care ne trezește sentimente profunde.

*Coman Olivia Maria, clasa a VIII-a D
Prof. coord. – Bădescu Lacrima Johanna*

Poveste fără sfârșit

Toate cărțile pot fi considerate fără sfârșit deoarece, chiar dacă citim finalul, ne putem imagina un alt sfârșit, un final așa cum noi ne-am fi dorit să se petreacă.

Lectura în sine este o hrană spirituală ce ne metamorfozează și scoate la iveală tot ceea ce ne reprezintă. Atunci când parcurgem o carte până la sfârșit, devenim parte din poveste și ne imaginăm un alt final, o continuare care poate fi fără sfârșit prin infinitatea de variante cu care o putem încheia.

Cititul reprezintă o activitate de îmbelșugare cognitivă și spirituală ce devine specifică doar celor ce citesc și se lasă purtați de „visul cititorului”. Grație cărților și ficțiunii acestora, tărâmul viselor devine mai real și mai ușor de pătruns cu fiecare carte citită. Așadar, haideți să intrăm împreună în lumea poveștilor fără sfârșit ...

... Un tainic cântec de sirenă ne îndeamnă să ne apropiem de rafturile unde cărțile stau frumos înșiruite, producându-ne adevărate vibrații spirituale. Atunci când ne apropiem emoționați, se produc în interiorul nostru adevărate seisme culturale și științifice, anticipând ceea ce așteaptă să fie descoperit în lumea tainică a cărților.

Perfecțiunea lor, în imaginația mea, constă prima dată în imaginea ei vizuală, în felul cum este copertată, apoi prin ilustrația de pe copertă și apoi prin titlu – acel declic care declanșează dorința de a intra în lumea ei, în lumea imaginației creatoare și a viselor.

Odată începută cartea, nu mai avem nevoie de imagini, lăsăm ochii minții să desfășoare imagini așa cum ne închipuim, așa cum cuvintele transmit minții prin magia lor imagini vizuale a tot ceea ce parcurgem...

Astfel, cartea devine atât de apropiată de sufletul nostru precum cea mai bună prietenă, solitară, dar mai ales solidară.

Mama

Îmi este greu să aleg cu ce să încep atunci când trebuie să vorbesc despre mama mea, e greu să mă axez doar pe un singur episod trăit alături ea, sunt prea multe de spus pentru a exprima tot ce înseamnă ea pentru mine. *Povestea* a luat naștere în urmă cu puțin peste paisprezece ani, atunci când m-a liniștit prima dată în brațele sale. Așa am aflat că fiecare clipă petrecută împreună va fi o nouă filă din povestea noastră, poate e doar o părere, poate e realitatea ...

Cel mai sigur lucru e că o iubesc enorm, mai mult decât pe oricine și nu pot să concep viața mea fără ea, ar fi ca o poveste fără cuvinte.

Ca descriere fizică, aș începe cu părul lung, inelat și negru ca abanosul, care atunci când e liber pe umeri săi, îi dă o stare euforică. Are ochi căprui, strălucitori, în care mă oglindesc mereu. Zâmbetul ei nelipsit mă înveselește și mă încurajează. Fața veșnic luminată și mâinile catifelate cu care mă alintă alungă supărările din viața mea.

Deși poartă haine închise la culoare aproape tot timpul, accesoriile o fac să pară cochetă și nu sumbră. Datorită meseriei stresante, este obligată să fie mereu la „înălțime”, chiar și când întâmpină neplăceri, dar cu multă abilitate reușește să le depășească cu brio. Pentru mine ca om, cea mai importantă trăsătură a sa este generozitatea, atât față de noi, copiii săi, „comorile sale”, așa cum obișnuiește să ne numească, cât și față de restul familiei, dar mai ales față de persoanele aflate în dificultate. Dăruiește cu generozitate și nu așteaptă nimic în schimb, dar Dumnezeu o răsplătește mereu, cum zice ea – *mulțumirea vine de la Dumnezeu*.

E greu să descriu în câteva rânduri sentimentele față de ea ... e modelul meu, e sora mea, e cea mai bună prietenă, e mentorul meu, e ea, e MAMA, cea mai importantă ființă din viața mea.

*Coman Olivia Maria, clasa a VIII-a D
Prof. coord. – Bădescu Lacrima Johanna*

Călătoria prințului Phillip

A fost odată ca niciodată un împărat și o împărăteasă: Sebastian și Aurora. Ei aveau multe avuții și grădini, dar mai aveau și trei fii: Vikram, Azer și Phillip.

Vecinii acestei familii erau și ei regi, împărați. Regele Ștefan și regina Leah aveau trei fiice. Cea mai mare fiică se numea Fatima, fiica cea mijlocie se numea Ana-Bell, iar cea mică se numea Celeste.

Într-o zi, Vikram, fiul cel mare al împăratului, ieșise afară din palat. După câțva timp, se întâlnise cu o regină foarte rea, care a fost cândva regină peste aceste palate. Aceasta îl întrebă cu un ton viclean:

– Feciorule, vrei să te duci la vecinii tăi și să-mi spui orice mișcare a lor? Te voi răsplăti cu o avuție mare și cu mult respect din partea oamenilor.

– Da, vreau, răspunse tânărul fecior, neștiind ce voia haina regină cu adevărat.

Într-o seară, după vreo săptămână, Celeste, fiica cea mică a împăratului Ștefan, se duse în grădină să culeagă niște mere. Regina cea rea aflase de la Vikram și o aduse către ea cu puterile ei miraculoase. O luase captivă într-un turn înalt, păzit de slujitorii ei ciudați, pe un tărâm necunoscut. Când află familia împăratului Sebastian, împăratul puse slujitorii lui să o scoată din ghearele reginei pe micuța prințesă, dar nu reușiseră să înfrunte răutatea reginei.

Phillip auzi și el că prințesa Celeste era captivă în turnul înalt al unei regine haine. Își luă sabia, calul și porni la drum. Pe drumul labirintic spre turn, întâlnește un bătrân înșelept numit Vincent. Phillip, neștiutor, îi ceruse ajutorul. Bătrânul Vincent îi dă o aripă, un flaut fermecat și o sabie de aur. Cu cele trei obiecte va avea trei probe de trecut. Pentru prima probă Phillip a trebuit să zboare cu aripa sus de tot, pe căsuța bătrânului și să repare acoperișul stricat de o furtună. Deși niciodată nu folosisese un cui sau un ciocan, Phillip s-a dovedit a fi iscusit și a reparat acoperișul căsuței ca un meșter dintre cei mai pricepuți. A doua probă s-a dovedit a fi mai dificilă: trebuia să creeze un trandafir mare și roșu ca focul, pe care să-l ofere fetei în căutarea căreia plecase. Dar Vincent îi spuse că trebuie să confecționeze și o coroană cu totul și cu totul de aur. Trei zile Phillip nu descoperise misterul: cum să le creeze? Și din ce? În cea de-a treia noapte, după un vis ce nu putea fi nicicum deslușit, plictisindu-se, suflă din curiozitate în flautul pe care îl primise de la bătrânul înțelept. Îndată ochii i-au fost luminați de strălucirea coroanei de aur ce se ivise, cine știe prin ce miracol, lângă el. Coroana era așezată pe o carte mare între paginile căreia se afla un trandafir de un roșu perfect. Le luase bucurii, iar dimineața pornise mai departe în căutarea fetei.

Merse ce merse Phillip prin pădurea plină de obstacole, dar acum nimic nu-l mai speria. Descoperise și secretul flautului: cântecul lui dulce și suav îmblânzea orice fiară sălbatică, așa că își făcuse mulți, mulți prieteni care îi promisese ajutor în caz că va avea nevoie. Deodată, în drumul lui, apar doi oameni identici. Trebuia să descopere care dintre ei are un suflet bun și care are sufletul rău. Oamenii i s-au alăturat, iar lui Phillip îi era dificil să îi identifice deoarece ei rosteau aceleași cuvinte, se mișcau la fel. După ceva timp, opriți să se odihnească la umbra unui stejar bătrân, ca prin minune, Phillip se privi în ochii unuia dintre oameni ca într-o oglindă. Înțelese într-o clipă că cel din stânga lui era omul cu sufletul rău, luă sabia de aur cu care îl atinse și pe loc îl prefăcu în stană de piatră.

Fericit că reușise să treacă și prin cea de-a treia încercare, Phillip porni la drum însoțit de omul cu suflet bun. Nu după mult timp, cei doi întâlnesc un uriaș de la care au aflat că poate împlini dorințele oricui. Deși era cât un munte, el se numea Norișor, pentru că avea un suflet ușor ca un nor. Phillip îl întrebă cu multă uimire:

– Uriașule, dacă rostesc o dorință, mi-o vei îndeplini?

– Desigur! Ia această monedă și arunc-o în norul de lângă mine. El se va preface în creț cu care tu vei scrie dorința pe coaja unui copac.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

Zis și făcut, Phillip scrisse îndată plin de entuziasm: „Vreau să ajung la castelul reginei haine și să o salvez pe frumoasa Celeste!”, apoi își continuă drumul. Merse trei zile și trei nopți, când întâlni un cal colorat în toate culorile curcubeului.

- Încotro, prințule?, întrebă calul.
- Într-acolo, către celălalt tărâm, la turnul reginei haine, căci o țin închisă pe prințesă.
- Te ajut eu să o învingi, cândva mi-a rupt și mie un picior și a venit timpul să îmi fac dreptate. Dar înainte, intră în scorbură acelui pom. Vei găsi un scut fermecat și o sfoară lungă. Acestea îți vor fi de ajutor.

Phillip îi mulțumi calului pentru ajutor și porni mai departe la drum. Intrase într-o pădure deasă, cu copaci înclinați, spini și balauri feroși. Scoase sabia de aur și tăie toți spinii, iar cu flautul transformase balaorii în niște copaci uriași cu o umbră deasă. Cu aripa de la înțeleptul Vincent zbură peste toată pădurea. Ajunse la palat, iar din turnul înalt regina îi porunci să nu se apropie pentru că nu va reuși să o salveze pe Celeste. Phillip parcă nici nu auzise vocea ascuțită și plină de răutate a reginei, luă sfoara, o azvârli cu putere și regina se transformase într-un copac mare și uscat chiar în spatele palatului.

După ce o găsi pe Celeste, o duse la palatul familiei purtați de aripile calului colorat. Ceru mâna fetei, iar frații lui s-au căsătorit cu surorile ei mai mari. Și a fost mare veselie, iar nunta a durat trei zile și trei nopți. Poate mai durează chiar și astăzi...

Diana Domnița, clasa a V-a B
Prof. coord. Andreea-Maria Dănilă

Norii literaturii

Acum mă aflu în laboratorul meu de știință în care se produc zilnic reacții chimice între cuvinte, propoziții și enunțuri. Întocmai cum este atomul, așa mi se par propozițiile simple. Aburii condensați de la folosirea unei cantități mari de imaginație poartă pe norișorii lor albi diverse titluri de capodopere literare, vegheate cu strașnicie de creatori iluștri.

Astfel încep o nouă călătorie în planul cosmic ! Urcând pe primul clăbuc, ajung în centrul Pământului, alături de Jules Verne care șade la marginea lavei și citește... Citește cărți științifice pe care să le transfigureze prin filtrul imaginației sale în aventură .

Îmi fac curaj și sar. Deasupra altui norișor se află un baiat tânăr, uscățiv și palid care răsfoiește și scrie romane. Din întâmplare, îl întâlnesc pe Mircea Eliade și îl apostrofiez cu gândul de a-l face mai voinic pe reprezentantul copilăriei sale.

Privind cu atenție, observ detalii semnificative care nu există decât în această lume a mea: petalele trandafirilor sunt subțiri asemenea filelor, trunchii “vecinici” au forma cotoarelor solide, iar brizele plutesc precum cuvintele: liber și necontrolat. În apropiere se află maestrul cuvintelor, Arghezi, care stă și privește flori de mușegai. Acesta nu vede decât fața dizgrațioasă a lumii și eu încerc să-i prezint frumusețile ei, dar omul de geniu tot nu le poate înțelege. Vrând să mă bucur de aspectul paradisiac al universului, trec pe un nor special . Acolo unde pare că și trunchii vecinici poartă suflete sub coaja și suspină printre ramuri cu a glasului lor vrajă, se găsește unicul om care știe să îngemăneze natura și iubirea într-un sărut: Mihai Eminescu. O persoană obișnuită, asemenea mie, nu poate înțelege gândirea sa profundă și imaginația celui care nu cunoaște fericirea și nu e capabil “să ferească” pe cineva drag sufletului nealintat. Eu plec de aici ca să las marele poet liniștit sub clar de lună și îmi continui aventura ...

Când cu tropote roibii de spaimă pe mal rup frânele-n zbucium și saltă, norul cenușiu devine roșu datorită sângelui turcilor învinși. Ascuns după o ridicătură a norului, se află Hassan cel laș. Merg asemenea unui viteaz la el și îi spun să fie bărbat, dar tot îi dărdăie dinții și e galben-pierit. Un soldat aruncă o săgeată în mulțimea turcă și alungă toți norii literaturii îndrăgite.

Așa reușesc să cobor de pe ei și să ajung în lumea reală, în care pot doar visa. Dar visele nu trebuie crezute?!

*Cristea Maria-Laura, clasa a VII-a A
Prof. coord. Cristian Ionela*

Darurile tinereții

(Basm cu început dat)

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi, nu s-ar povesti. A fost odată un împărat care avea trei feciori: pe cel mare îl chema Feodor, pe cel mijlociu, Vasili, iar pe ultimul – Ivan.

Împăratul îmbătrânise mult și aproape că orbise, dar auzise el că undeva, peste mări și țări, s-ar afla o grădină unde creștea un măr cu mere fermecate care, dacă le mâncai, pe dată te întinereau, și tot acolo se afla și o fântână cu apă vie. Dacă împăratul ar fi mâncat un măr fermecat, ar fi întinerit pe loc și dacă s-ar spăla pe ochi cu apa vie, vederea i-ar fi revenit pe dată. Atunci el dădu sfoară în țară și chemă la mare sfat pe toți nobilii din regatul său, cărora le spuse:

-Care dintre voi, vitejii mei, vă îndurați să porniți peste mări și țări, să-mi aduceți merele fermecate care te întineresc pe dată și un strop din apa vie? Aceluia care mi le va aduce îi voi da jumătate din împărăția mea.

Auzind aceste vorbe, Feodor, Vasili și Ivan au hotărât să încerce ei înșiși, ca niște fii iubitori, să îi aducă împăratului merele fermecate și apa vie. Ei s-au pregătit cu de toate, iar apoi au plecat la drum lung.

Merseră, merseră și tot merseră până ce ajunseră la Marea-Vârtej. Apa se numea așa, pentru că în mijlocul ei se afla un uriaș vârtej. Mulți voinici au navigat pe această mare, dar nu s-au mai întors fiindcă au fost ademeniți de marea vârtoare și s-au înecaț. Chiar fiii mai mari ai împăratului au încercat să-i sustragă câteva picături cristaline, dar au murit în adâncurile-i nesfârșite.

După această nefericită întâmplare, Ivan, văzându-se singur, a început să plângă cu lacrimi amare și, deznădăjduit, a hotărât să ia drumul de întoarcere acasă. Deodată, el auzi un pește care se zbătea pe uscat:

-Dragul meu, pune-mă înapoi în apă! Dacă vei face asta, eu te voi răsplăti.

Atunci, Ivan a luat peștele și i-a dat drumul în răcoarea apei.

-Pentru că m-ai ajutat, te voi duce pe celălalt mal, iar când te vei întoarce, te voi ajuta din nou să străbați această mare fără nicio teamă. Acum, intră în gura mea, unde vei fi în siguranță.

Mezinul avu încredere în spusele înnotătoarei și intră cu mult curaj în gura peștelui, iar acesta îl duse pe malul celălalt unde își luă rămas-bun. Ajuns pe celălalt mal, Ivan începu să străbată necunoscutul, până ce ajunse la o pădure blestemată. Aflase despre codrul blestemat de la un bătrânel care locuia în scorbura unui mesteacăn milenar. Brusc, Ivan văzu un pui de pasăre care a căzut din cuib, iar el îl puse la locul lui. Bucuroasă de salvarea unicului pui, pasărea îi zise:

-Am auzit că mergi spre pomul tinereții și fântâna cu apă vie. Pentru că ai făcut o faptă bună, te voi ajuta să treci de această pădure vrăjită și mare. Urcă-te pe spatele meu și te voi duce mai repede ca gândul!

Drumețul se urcă, iar pasărea îl duse dincolo de pădure. După încă puțin timp de mers prin necunoscut, el a ajuns la grădină și a aflat că îi aparține unui zmeu. Văzându-l, zmeul ieși afară, iar Ivan îi spuse:

-Zmeule, hai să vedem cine este mai puternic! Îți propun o întrecere de aruncat buzdugane.

Primul a fost zmeul care a aruncat buzduganul peste trei terenuri, dar Ivan, știind că nu o să-l întreacă, a azvârlit cu buzduganul drept în creștetul pocitaniei. Lovitura puternică îl puse la pământ. Imediat, mezinul luă merele și apa vie și le duse tatălui, străbătând drumul de întoarcere la împărăție cu ajutorul prietenilor săi.

Ajuns acasă, Ivan îi oferă tatălui său leacurile mult așteptate. După ce tatăl a întinerit și vederea i-a revenit, Ivan îi povesti toate încercările la care a fost supus în timpul călătoriei și cum frații săi au pierit în adâncurile mării. Împăratul se ținu de cuvânt, îi dădu jumătate din împărăție, și, nu după mult timp, Ivan se căsătorî cu o fată frumoasă.

Bineînțeles că au trăit fericiți până la adânci bătrâneți, și trăiesc și astăzi, dacă nu s-o fi prăpădit.

Transalpina- drumul care te duce...până la nori

TRANSALPINA, cel mai înalt drum rutier din Romania și chiar din întregul lanț al Munților Carpați, atinge altitudinea maximă în Pasul Urdele - 2145 m.

Soseaua traversează Munții Parâng de la N la S mergând paralel cu Valea Oltului și Valea Jiului. Deși este mai înaltă, mai veche și mai frumoasă decât Transfăgărașanul, este mai puțin cunoscută pentru că, Transalpina, cu toate că este catalogat drum national, DN 67C (parțial), nu a fost până în 2009 niciodată asfaltată.

Transalpina văzută de pe Vârful Iezer - 2157 m

Stațiunea Râncea văzută de pe Transalpina

Construită de armatele romane în drumul lor spre Sarmisegetusa, este printre puținele drumuri din țară pe care se poate ajunge cu mașina, până la... nori și chiar deasupra lor'.

Inaugurarea Transalpinei s-a făcut în primele zile ale anului 1938 de către regele Carol al II-lea la Poiana Sibiului. La acea vreme, drumul era considerat o mare realizare tehnică, cu rol economic, strategic și militar. Transalpina, denumită și "Drumul Regelui" face legătura între Transilvania și Oltenia.

Traseul era folosit din timpuri străvechi de către păstorii din Marginimea Sibiului care își treceau turmele în Oltenia, fiind pe atunci nu mai mult decât o cărăruie prăpăstioasă pentru cai, denumită sugestiv "Poteca Dracului"

Transalpina - Drumul Regelui, pornește din Jina de unde coboară pe o distanță de 7 km până la Sugag. De aici începe urcușul. După câțiva kilometri se ajunge la barajul Tău și apoi la barajul Oașa. Continuă apoi traversând în partea stângă Barajul Oașa, mergând până la Obârșia Lotrului.

De la Obârșie sunt mai multe posibilități: se poate merge în stânga spre Brezoi care se află la circa 60 km, trecând pe lângă Lacul Vidra și apoi prin stațiunea Voineasa, sau în dreapta spre Petrila - 28 de km. Pentru a continua însă Drumul Regelui, DN 67C, trebuie mers înainte spre Novaci. De fapt, de abia acum începe cea mai spectaculoasă parte a Drumului Regal, drumul prin zona alpină, adevărata Transalpina. Serpentinele se înșiruie una după alta, ducându-ne în locuri tot mai înalte: Stefanu, Carbunele, Muntinu, Urdele. Dintr-o dată muntele dispare, iar în față se întinde platoul de pe varful Păpușa de unde se coboară în Stațiunea Râncea și apoi la Novaci unde ia sfârșit Transalpina.

*Gligor Simona, clasa a VII-a A
Ilașcă Bianca, clasa a VII-a A
Prof. coordonator: Cibu Maria*

Activități desfășurate în cadrul bibliotecii

Biblioteca școlii este la dispoziția elevilor în fiecare zi, oferindu-le acestora ajutor atât în activitatea didactică cât și în activitățile extrașcolare, prin cărțile, dicționarele, enciclopediile și celelalte materiale auxiliare aflate în patrimoniul școlii. În sala de lectură există un atelier de pictură și creație prin care desfășurăm activități extracurriculare. Împreună cu preșcolarii și cu elevii ne-am implicat în diferite activități și concursuri.

Activități:

1. Prima vizită la bibliotecă;
2. Expoziție cu cel mai frumos semn de carte;
3. Ziua Internațională a Bibliotecilor școlare;
4. În lumea poveștilor;
5. Atelier de creație și pictură;
6. Concurs Internațional de Educație Ecologică și protecția mediului prin creații științifice, artistice și tehnico-aplicate: - Premiul Special: Lazăr Diana, clasa a V-a A, Bodea Antonia, clasa a V-a A.
7. Concurs Național de Arte Vizuale, "Icoana sufletului de copil" – Premiul II: Floca Ioana, clasa a V-a A; mențiune: Brătioiu Alexandra, clasa a V-a B.
8. Concurs Național de creație Literară și Artistică, "Dom Dom, să-nălțăm!"
  - Premiul I: Sava Roxana : clasa a V-a A;
  - Premiul II: Craciun Andra : clasa a V-a A;
9. Mihai Eminescu, poetul nepereche;
10. Concurs Național de Educație pentru mediu prin creații tehnico-aplicative, "Eco Art"
  - Premiul I: Lazăr Diana: clasa a V-a A;
  - Premiul II: Mocanu Rebeca: clasa a VI-a A;
11. "Marșul cărților" activitate în colaborare cu Biblioteca Municipală "Lucian Blaga" Sebeș și Biblioteca Colegiului Național "Lucian Blaga" Sebeș.
12. Proiect educațional, "Mărțișor între tradiție și mediu"
  - Premiul I: Chișudean Antonia: clasa a VI-a A;
Sava Roxana: clasa a V-a A;
  - Premiul II: Crăciun Andra: clasa a V-a A;
  - Premiul III: Pacurat Catana-Alexia: clasa a V-a A;
Guța Timotei: clasa a V-a A.

Biblioteca face parte din viața noastră, aici venim adeseori și suntem primiți cu drag!

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

*Bibliotecar,
Gabriela Honceru*

Profil biografic de poetă în răspăr cu timpul

Prof. Bădescu Lacrima Johanna

Poeta cu *cel mai frumos nume din literatura română*, după cum considera scriitoarea Ioana Pârvulescu, s-a născut la Timișoara, sub semnul echinocțiului de primăvară, la 25 martie 1942, an în care s-au născut și Gabriela Adameșteanu, Gabriela Melinescu, Șerban Foartă, Gabriel Liiceanu, Nicolae Prelipceanu, Aurel Dragoș Munteanu, Alexandru Mironov și artiștii din domeniul muzicii Aurelian Andreescu, Florin Bogardo, Ion Cristinoiu. Otilia-Valeria Coman va fi cunoscută sub numele de Ana Blandiana (inspirat din numele satului bunicilor din partea mamei – Blandiana, județul Alba), iar de către prieteni - Doina.

Fiiică de preot ortodox considerat *dușman al poporului*, Anei Blandiana i se interzice dreptul de a publica în mai multe rânduri, în pofida aplecării sale asupra scrisului începând cu primii ani de școală. În 1959 debutează în revista „Tribuna” de la Cluj cu poezia *Originalitate*. Urmarea – interzicerea publicării și pierderea dreptului de a se înscrie la facultate între anii 1960-1963. Pe bună dreptate afirma că a fost cunoscută ca poet interzis, înainte de a fi cunoscută ca poet. I se publică primul volum de versuri intitulat *Persoana*

întâia plural, în 1964, la Editura pentru Literatură, prefătat de Nicolae Manolescu.

Activitatea literară nu s-a mărginit doar pe pământ românesc, ci a ajuns în diverse puncte de pe glob, Ana Blandiana fiind mesagerul culturii noastre dincolo de granițe, unde susține recitaluri de poezie, lecturi publice, conferințe, simpozioane, mese rotunde, dialoguri cu cititorii. Ca invitată a unor universități, academii sau organizații culturale, întreprinde mai multe călătorii de documentare și studiu în diverse țări europene, prima fiind în 1969 în Italia.

Având în vedere somptuoasa operă și activitatea literară, a fost răsplătită cu mai multe premii și distincții, atât în țară, cât și în străinătate, dintre care amintim doar primul premiu, cel al Uniunii Scriitorilor din 1969, distincția *Ordinul Legiunii de Onoare în grad de Cavaler* din partea Franței, în 2009 și medalia *Nihil Sine Deo* din partea Regelui Mihai I, în 2012.

Universul operei sale face referire la o realitate concretă, cuprinsă de suferință și iubire, de nevoia de comunicare și de libertate. Evoluând sub spiritul tutelar al scriitorilor interbelici, lirica sa a preluat unele influențe, dar a demonstrat expresivitatea, claritatea și originalitatea ideilor și a stilului. Poemele Anei Blandiana „par niște frumoase fulgere înscrise cu strălucire în văzduhul albastru”¹ ce ne dezvăluie o poetă care a văzut în poezie un limbaj esențial, o posibilitate de a gândi asupra lumii, o modalitate unică și inegalabilă de cunoaștere.

Nuvelele sunt deopotrivă fantastice, poetice și memorialistice, constituind un calendar al naturii, un ciclu complet al anului. Remarcabilă este opinia criticului Dan Culcer referitoare la cele patru povestiri ale primului volum, pe care le consideră „niște dilatate poeme în proză, descrieri de stări subiectivizate extrem. Logica narativă este de esență romantică, natura, mediul înconjurător fiind reflexul unor stări sufletești.”² Povestirile din cel de-al doilea volum au caracter unitar prin tematică și structură și pornesc de la realități social-istorice.

¹ Victor Felea, *Ana Blandiana: A treia taină* (cronică literară), în „Steaua”, nr. 3, 1970, pp.102.

² Dan Culcer, *Posibilitățile fantasticului literar*, în „Vatra”, 8, nr. 3, 20 martie 1978, pp. 3, 15.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

Romanul *Sertarul cu aplauze* reprezintă o confesiune a eului lucid care transferă istoria și contemporaneitatea în propria conștiință creatoare, pentru a zugrăvi spiritul epocii, conducând cititorul prin diverse medii – lumea satului de la Dunăre, spitale și centre de recuperare, diverse întruniri. Firul epic este dezvoltat pe trei planuri: romanul lui Alexandru Șerban, scriitor hărțuit de Securitate, internat într-un centru de reeducare, romanul autorului acestei narațiuni, un Alexandru Șerban instalat într-o altă izolare, undeva în Deltă, unde încearcă să scrie și jurnalul Anei Blandiana, care transcrie fapte și considerații simultane facerii romanului.

Activitatea jurnalistică a scriitoarei s-a desfășurat cu o inepuizabilă fervoare intelectuală, articolele variind de la eseu la jurnal, tablete, note de călătorie, reportaj narativ sau reflexiv.

Valul revoluției din decembrie 1989 o implică în viața politică a țării, intrând în Consiliul Provizoriu al Frontului Salvării Naționale, dar asta pentru scurt timp, căci în 29 ianuarie 1990 demisionează în semn de protest pentru declararea FSN ca partid. În 1990 își aduce aportul la reorganizarea Pen Clubului Român și devine președinta acestuia, calitate în care a fost realesă până în 2004, când nu mai candidează. Tot în anul 1990, prin cooperarea principalelor asociații civice și a mai multor personalități ale lumii culturale, artistice, științifice și tehnice din România, este constituită asociația cu caracter civic Alianța Civică, un organism reprezentativ al societății civile românești.

În ianuarie 1993, Ana Blandiana propune Consiliul Europei proiectul Memorialului Victimelor Comunismului de la Sighet, proiect care este bine primit și primește undă verde, dar, ca soluție de finanțare, este întemeiată Fundația Academia Civică (aprilie 1994). Scopul fundamental al fundației este o bună cunoaștere a trecutului țării și al Europei de Est prin restituirea adevărului (grosolan falsificat în anii terorii comuniste). Ruina fostei închisori staliniste de la Sighet a fost transformată în muzeu, fiecare celulă devenind o sală de muzeu în care sunt prezentate marile teme ale represiunii comuniste. În fiecare an, la Școala de vară de la Sighet, sub îndrumarea atentă și responsabilă a Anei Blandiana, mii de tineri află adevărul despre istoria recentă.

Privite în ansamblu, creația literară și activitatea culturală și civică formează un întreg – *omul* Ana Blandiana, care are o personalitate duală. O latură a sa dezvăluie omul riguros, sever, implicat în probleme importante și grave ale societății. Gingășia și candoarea privirii sale scoate la iveală partea ludică a sufletului său pueril. Iubirea pentru copii a generat versurile așezate sub semnul ludicului, în care se îngrămădește imensul univers vegetal descoperit în grădina casei de paiantă de la Comana alături de celebrul motan Arpagic și ceilalți doi pisoi – Motoșel și Botoșel.

În cadrul generației căreia îi aparține, Ana Blandiana și-a croit un destin propriu, destin al unui scriitor aplecat spre toate formele cunoașterii literar-artistice și civice, cu un spirit vioi și un farmec aparte.

Natura și ordinea cosmică a existenței

prof. Andreea-Maria Dănilă

În tradiția filozofică, spiritul uman apare scindat între două tendințe: între cunoașterea lumii reale, în diversitatea și mișcarea ei continuă, pe de o parte, și contemplarea lumii ideale, unitară și stabilă. Neresemnat cu o simplă pendulare, spiritul uman năzuiește în cunoaștere spre contemplare și în contemplare.

De la conștiința simplă (senzație, percepție, intelect) omul trece la conștiința de sine în confruntare cu ceilalți și cu sine însuși; ceea ce îl aduce în legătură cu ceilalți este integrarea ființei în ordinul universului, în fiorul cosmic, aproape de ancestral.

Spiritul creator este cu predilecție o reverberație a contemplării naturii, care transmite și prin care se transmite o paletă de trăiri și sentimente, la întâlnirea ființei cu ceea ce este pur, aproape de începuturi.

Pastelurile lui Alecsandri descind din atașamentul ființei de legile naturii, anotimpurile corespunzând cu sentimente, cu vârste ale omului, cu tremurările de suflet. Reintegrarea în inima naturii, fac din eul contemplativ un urmaș al lui Pann, care-și găsește resorturile intime ale sufletului numai prin raportarea la dimensiunea naturală, la ființa universului. În pastelurile lui Alecsandri lumea este asumată prin percepția vizualului, ochiul fiind atent la forme, suprafețe, linii și culori, toate animate de sugestii motrice, prin care între eul contemplativ și lumea observată se stabilește un raport de armonie și echilibru. În poezia lui Alecsandri se observă relația osmotică: interior-exterior, astfel că seninătății lumii exterioare îi corespunde starea de liniște. Momentul matinalității presupune ascensiunea astrului diurn, care permite simțirea și ființarea prin luminile care au smuls întreg universul din tenebrele fantasmatică, când lumea era o imitație difuză a realității. Instabilitatea produsă de umbrele nopții este restabilită odată cu apariția soarelui, moment similar cosmogoniei, nașterii, genezei: „Aburii ușori ai nopții ca fantasme se ridică/ Și, plutind deasupra luncii, pînă ramuri se despică,/ Râul luciu se-ncovoie sub copaci ca un balaur/ Ce în raza dimineții mișcă solzii lui de aur” (Malul Siretului). La nașterea Universului, a realității înconjurătoare participă și elementul „apă”, ca și stare a somolenței, a curgerii, a trecerii, spectacol al mișcării diafane, sau ca ipostază a clarității, a transparenței fiindcă dincolo de starea lichidă mai este ceva... o altă lume, mai mult sau mai puțin perceptibilă, dar care există pe cât de enigmatică, pe atât de fascinantă.

În preponderență vizual, ochiul lui Alecsandri recompune în termeni microcosmici, închizând universul liric în perimetrul liniilor realității macrocosmice „Natura e un decor, un spectacol înscenat cu grație, ritualizat, conturat în imagini de o claritate supremă, într-un desen esențializat, aproape hieratic și o versificație de ținută impecabilă.”³

Fiind vorba de o natură estetizată, Eugen Simion afirma că „Alecsandri caută, în fond, în această geografie – în parte reală, în parte imaginară – un număr de *tablouri* care să satisfacă apetitul cititorului din epocă pentru exotic, măreț, spectaculos (...). Natura reală și natura *lucrată* îl atrag în egală măsură. Condiția este ca faptele să formeze o *scenă* frumoasă. Și faptele sunt alese totdeauna cu grija de a participa la ceea ce am putea numi *figura spectaculosului așezat*”⁴.

³ Boldea, Iulian, *Retorica peisajului și fascinația vizualității în pastelurile lui Vasile Alecsandri*, în Revista „Limba Română”, nr. 4-5, anul XX, 2010

² Simion, Eugen, *Dimineața poezilor*, Editura Cartea Românească, București, 1980.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

Referitor la nuanța temporală pe care o discută Eugen Simion, cum că Alecsandri surprinde peisajul în cele patru anotimpuri în funcție de care se modifică și sensibilitatea lirică: „Iarna se plânge de frig, primăvara celebrează nunta cosmică: «însoțirea naturii cu mândrul soare». Însă nu întotdeauna mesajul latent, spre a vorbi în limbajul psihanalizei, corespunde cu mesajul (limbajul) de suprafață al poemelor”.⁵ Astfel soarelui i se opune gerul, ipostaza stihială a naturii.

Pe aceleași coordonate, tradiționaliștii văd în natură o entitate cu efecte purificatoare, care poate exorciza demoniacul vieții cotidiene. Astfel, natura nu este un spațiu compensatoriu propice retragerii din existența mundană, care dă senzația de seninătate contemplativă. Regăsirea originalității, a echilibrului pierdut este evocat prin elementarul cu o multitudine de fațete, ipostaze și semnificații.

Spre exemplu, la Ion Pillat descoperirea lumii se află la orizontul dintre teluric și acvatic. Se observă în versurile pillatiene recurgeră la imaginea naturii dintr-o perspectivă exotica, fastuoasă, exuberantă, luxuriantă, dintr-un fior al depărtării. Depărtare în timp? Depărtare în spațiu? Ca o refulare a dorului nemărginit, a imensității unui sentiment ce-și are limitele numai în peisajul natural, marea, în poezia lui Pillat, capătă valențe matriciale, arhetipale, pornind de la simbolistica universală a apei ca și ipostază a principiului feminin, fertil, din care izvorăște nașterea. Imaginea mării coincide cu exercițiul constituirii sinelui ca ființă, prin apelul la memorie și la amintire, pentru o re-naștere a sinelui scindat între prerogativele cotidianului profanat. „Casa amintirii”, spațiul protector al ființării, are efecte curative, fiindcă vindecă ființa de dorul timpului pierdut. Aici, lucrurile și ființele își recapătă formele originare, la fel cum în poezia blagiană, scoica sau muntele sunt situate în centrul lumii; tot așa cum la Nichita Stănescu și Ion Barbu, oul și sfera sunt componente ale nașterii și devenirii sau re-devenirii.

Cosmosul diafan, lumina sunt alternative pentru omul problematic înstrăinat de spațiul securizant, de genezele universului. Scindat între cunoașterea luciferică și cea paradisiacă, sau însumându-le într-un mare TOT, absolutul și contingentul par să se reconcilieze, dincolo de tristețea metafizică, purtată drept cochilie calcaroasă a sufletului-scoică.

În continuarea celor două tipuri de cunoaștere, Ion Barbu, expune în poetica sa cunoașterea senzuală și cunoașterea intelectuală. Unitatea cosmică stă în forțele soarelui, imagine totalizantă care depășește celelalte trepte ale cunoașterii. Tainele vieții și ale morții sunt receptate prin senzori în egală relație cu macrocosmosul, cu mirajul elementarului, care poate fi încifrat.

Revelarea, ca și la Blaga, a misterelor, a esențelor, încropite ermetic, conduc spre împlinirea ființei, prin exercițiul jocului secund, al imitației realității în chip fantasmatic, imaginar, prin răsfrângeri în oglindă: oglinda ochiului? oglinda sufletului? oglinda minții?

Ipostaza ființei inocente care ascultă glasurile lumii și se lasă purtată de ele (ipostaza copilului în *După melci*) spre a surprinde înțelesuri adânci, este ipostaza antinomică a încercărilor geniului eminescian de a se sustrage realității, pentru accesarea la muzica sferelor.

Transformarea naturii și a vieții, reflecțiile asupra morții sunt privite din perspectiva selenara și oceanică. Meditațiile cu privire la apariția și extincția universului sunt inaugurate de un vast preludiu, de ampla invocație de la începutul Scrisorii I: „Lună tu, stăpân-a mării, pe a lumii bolta luneci,/ Când plutești pe mișcătoarea mărilor singurătate!”. Altădată, în *Melancolie*, luna, străbătând șirurile de nori deasupra „ținutului cu strâmbe cruci”, constituie o formă de înstrăinare a poetului de viață și construiește totodată presentimentul morții: „Părea că printre nouri s-a fost deschis o poarta/ Ca de dureri străine?/ Parcă-m murit de mult”.

Convertirea irealului în real (sau invers!) este o reminiscență a ochiului-fereastră sau oglindă care intră în contact cu lumea pe care o transformă prin imersiunea imaginarului. Văzul ca și auzul conferă peisajului note fantasmatic, prin faptul că nu necesită contopirea cu obiectul menit contemplației. Poate fi o formă mimetică de percepere a lumii, mai aproape sau mai departe de ceea

---

⁵ Simion, Eugen, *Dimineața poezilor*, Editura Cartea Românească, București, 1980.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

ce semnifică în mod real. Astfel, într-un posibil spațiu marcat oniric, prin forme sau simbolismul cromatic, sau prin auzul extrasenzorial, în opera peisagistă cerul este dublat de oglinzile apei. Reflecțiile astrale amintesc de actul cosmogonic transformând lumea în iluzii, himere, conform tezei schopenhaueriene că „lumea e reprezentarea mea”. Componenta divină a privirii o subliniază Mircea Zăciu, referindu-se la poezia argheziană „Ochiul lui Arghezi caută în toate împrejurările să străpungă – asemenea razei, simbol al Privirii Supreme – intimitatea autentică” (*Fântâni argheziene*, în *Viaticum*, p. 275-276). Motivul ochiului cosmic, cu precădere în poezia nichitiană, tot ca ipostaza a contemplării și înțelegerii universului este abordat de Mircea Muthu care observă că: „Motivul absoarbe, concentrează și exprimă tensiunea dintre voința de umanizare și re-integrarea cosmocentrică dezanthropomorfizată” (*Un mare ochi, albastru...*, în „Tribuna”, 16 oct. 1986).

Dacă în majoritatea creațiilor lirice peisagistice, ochiul este organul perceperii, la Blaga tainele pot fi căutate „cu ochii închiși” chiar în adâncurile întunecate care accentuează misterele: („de-aceea lăsați-mă / să umblu mult printre voi, / Să vă ies în cale cu ochii închiși” - *Către cititori*). Imaginea ochilor închiși, a muțeniei (la Blaga), este complementară ipostazei orbirii în opera eminesciană.

Faptele geologice, flora și fauna, elementarul capătă în lirica peisagistică drumul ființei către regăsirea formei incipiente de existență, indiferent de perioada de gestație a creației, de fondul cultural, de timp sau spațiu.

Bibliografie critică:

1. Boldea, Iulian, *Retorica peisajului și fascinația vizualității în pastelurile lui Vasile Alecsandri*, în Revista Limba Română, nr. 4-5, anul XX, 2010;
2. Petrescu, Ioana Em., *Eminescu și mutațiile poeziei românești*, Editura Viitorul Românesc, București, 1998
3. Simion, Eugen, *Dimineața poezilor*, Editura Cartea Românească, București, 1980

Farmecul pădurii

Ajungem la locul stabilit pentru întâlnirea cu cealaltă echipă. Soarele strălucește țănoș pe cerul aproape părăsit de nori, asemenea spumei laptelui. Înghițiți de pădure, vedem tot felul de broscuțe voioase și sprintene ce săreau dintr-o parte în alta, în timp ce păsările de un colorit aprins își tăiau calea. Pe marginea potecii pietroase, în adierea ușoară a vântului, fulgi de pădăie dansează grațios; ici-colo zărești cate o șopârlă care fuge înspre tufișurile bogate de mure zemoase.

Îeșim din pădure. O căprioară care se adăpa dintr-un pârau îngust cu apă rece din cele mai pure s-a speriat când ne-a văzut. Coborâm tot mai mult pe lângă pâraul limpede și ajungem la un lac în care soarele se oglindea și își admira strălucirea. Brazi înalți de un verde aproape negru păzeau întinderea de apă ce găzduia rândunele care îngâneau cântece melodioase.

Pe drumul înapoi, ne însoțește cerul pătat cu cerneală neagră care era eclipsată doar de luna plină, strălucitoare și de stelele înghesuite. Pădurea nu era pustie, era gazdă a multor bufnițe și licurici care se asemănau stelelor. Copacii erau îmbrăcați în mușchi fosforescenți care ne-au condus afară din pădure, înapoi pe drumul pietros și umed.

Portret de adolescent

Simplu, modest, speriat, fericit! Eram eu, însă, când eram întrebat dacă totul este în regulă, mă refugiam și mă închideam în mine ... reflexul meu de a evita contactul cu persoane noi.

Nicăieri nu eram în apele mele; nu eram niciodată exclus de cineva, dar nu mă simțeam eu. Nu înțeleg: de ce continui să mă izolez de restul lumii? Vreau să mă opresc, să renunț la această platoșă rece și cețoasă.

Am încercat să atrag atenția ... a funcționat perfect, dar ... da, am observat că nu durează mult. Cu toate astea, acea atenție îmi lua o cărămidă de pe zidul refugierii. Mintea mea era plină de falsul eu! Ziua eram persoana inconfortabilă, însă seara, când eram singur, mă simțeam foarte bine după umbra mea de timiditate. Îmi plăcea adevărata mea persoană! Nu o cunosteam bine, era diferită, am vrut să o cunosc. Am văzut că nu era deloc perfectă ... știam că nu există perfecțiune. După ce am cunoscut-o, încrederea mea a spart zidul refugierii și masca inconfortabilă pe care o purtam. Am descoperit că trebuie să am încredere în mine și în dorințele mele, nu ale altora, și să mă ascult pe mine, nu să fiu jonglat de prieteni falși.

*Petric Denis, clasa a VIII-a D
Prof. îndrumător – Bădescu Lacrima Johanna*

Fabrica de Hârtie Petrești

Prelucrarea hârtiei pe teritoriul țării noastre datează din secolul XVI. Prima oară, hârtia nu era fabricată industrializat, ci cu ajutorul unei mori. Necesitatea de a folosi hârtia în activitatea cancelarilor determină înființarea morilor de hârtie. Fondatorii primei mori de hârtie au fost Johannes Benker și Johannes Fuchs.

Fabrica de hârtie din Petrești a fost fondată în anul 1852 și a fost construită între anii 1853-1854, dar în anul 1862 fabrica a ars. În anul 1863 are loc restaurarea fabricii. În anul 1870 se introduce metoda fabricării hârtiei din lemn, iar în 1873 se instalează o nouă mașină de hârtie, ridicând capacitatea de producție la 3,500to/an. În 1912, capacitatea de producție ajunge la 5,000to/an, hârtie fină fără lemn. În anul 1930 se produce hârtie velină, hârtie de scris, hârtie de tipar, hârtie de împachetat, cu o capacitate de producție de 8.400 to/an. În 1948, fabrica este naționalizată, trecând în patrimoniul statului. În 1976 se pune în funcțiune mașina nr.4, pentru fabricarea hârtiei de mătase și suport înnobiliare. În 1990, după revoluția anticomunistă, fabrica încearcă să se descurce într-o economie descentralizată. Deși pregătită să pășească în economia de piață aflată la începuturi, fabrica are de înfruntat o serie de probleme, dintre care cele mai importante sunt legate de lipsa capitalului de lucru și a fondurilor pentru re tehnologizare. În 2000 se încearcă exploatarea la maxim a instalațiilor existente. Pentru creșterea productivității și calității hârtiei, bobinatorul mașinii tissue a fost modernizat. În 2005, fabrica este vândută și astfel ia ființă **PEHART TEC**. În 2009 brandul **PUFINA** este regândit și schimbat în totalitate. Este păstrat numele, dar se schimbă designul și sortimentația.

Gligor Simona, clasa a VII-a B
Prof. coord. Dărămuș Gheorghe

Holocaustul

Holocaustul este un termen utilizat în general pentru a descrie uciderea a aproximativ șase milioane de evrei, de toate vârstele, majoritatea din Europa, în timpul celui de-al Doilea Razboi Mondial, ca parte din „soluția finală a problemei evreiești”, programul de exterminare a evreilor, plănuț și executat de regimul național-socialist din Germania, condus de Adolf Hitler.

Evreii erau transportați cu trenul în vagoane de marfă, ca niște animale. Ei erau duși la Lagărul de la Auschwitz pentru a fi omorâți. Evreii erau înghesuiți câte 2000 în camere asemănătoare dușurilor (lagăre), pentru a fi omorâți prin gaze. Distrugerea cadavrelor era făcută de evrei selectați cunoscuți sub numele de *sonderkommando* ce erau folosiți să ia dinții de aur și părul oamenilor care au fost gazați. Aceștia erau forțați să ardă cadavrele în *crematorii*. Unii evrei erau puși să lucreze forțat, hrăniți doar cu 200 de calorii pe zi, aceasta fiind distrugerea prin muncă.

Soluția finală nu a fost un succes, deoarece naziștii doreau să omoare 11 milioane de evrei, dar au reușit să omoare doar 6 milioane. Unii oameni au dorit să scape de *Soluția Finală*, pentru a ajuta evreii.

Astăzi mai sunt aproximativ 2000 de evrei în Polonia. În final, armatele aliate l-au înfrânt pe liderul fascist, care s-a sinucis în 30 Aprilie 1945, împreună cu iubita sa, Eva Braun.

La 9 Mai, Ziua Victoriei, Germania a capitulat.

Gligor Simona, clasa a VII-a B
Prof. coord. Dărmăș Gheorghe

Sistemul de numerație binar

Ciorogariu Cristina, clasa a V – a B
Prof. coord. Ghibescu Maria

În sistemul numerație binar există doar 2 cifre posibile: 0 și 1. Conform definiției lui Claude Shannon, o cifră binară conține cantitatea de informație de 1 bit. Sistemul binar este în același timp și cel mai natural mod de stocare a informației în domeniul calculatoarelor, deoarece acolo 1 bit (celula de memorie cu capacitate minimă) găzduiește unitatea elementară de informație: valoarea bitului poate fi ori un 0, ori un 1.

În orice sistem informatic, este nevoie de o memorie fiabilă (singura în funcționare). Cea mai fiabilă metodă de prelucrare și respectiv de stocare a datelor de calculator se bazează pe sistemul binar: celula este magnetizată sau nu este magnetizată, trece curent sau nu trece curent, cartela este perforată sau nu este perforată etc.

Datorită ușurinței implementari sistemului binar în circuitele electronice, el se folosește practic la toate calculatoarele moderne. Sistemul de numerație binar a început să fie folosit în mod implicit încă din cele mai vechi timpuri, odată cu apariția logicii bivalente: odată definite noțiuni de propoziție adevărată și propoziție falsă, operațiile care lucrează cu aceste operații de tip binar. Folosirea sistemului binar s-a răspândit însă, cel mai mult abia recent, odată cu apariția sistemelor informatice, începând de la cele mai rudimentare și până la cele curente.

Prima descriere cunoscută a unui sistem de numerație binar a fost scrisă între secolele VIII și IV înainte de Hristos.

Numerele binare sunt alcătuite din secvențe de cifre binare, care la rândul lor reprezintă orice entități care au numai două stări stabile diferite.

Cea mai obișnuită reprezentare numerică a cifrelor binare este cea care corespunde cu sistemul cifrelor zecimale, în așa fel încât $0_{(2)}$ corespunde lui $0_{(10)}$ și $1_{(2)}$ corespunde lui $1_{(10)}$.

Valoarea numărului binar $101001011_{(2)}$ se calculează în zecimal în felul următor (de la dreapta la stânga):

$$2^0 + 2^1 + 2^3 + 2^4 + 2^7 + 2^9 = 1 + 2 + 4 + 16 + 128 + 512 = 667_{(10)}$$

Cu numerele binare se pot efectua în principiu toate operațiile aritmetice și algebrice de exemplu comparația (punerea în relație de ordin prin $<$, $=$ și $>$), ridicarea la putere, etc, mai uzuale sunt însă operațiile aritmetice binare elementare (adunarea, scăderea, înmulțirea, etc.) care se aseamănă cu cele zecimale.

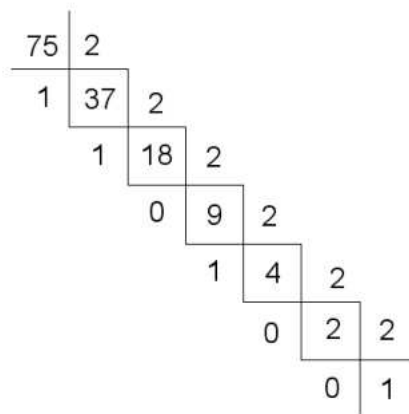
Bineînțeles că putem scrie un număr din sistemul zecimal în sistemul binar. Spre exemplu:
Aplicație:

Scrieți numărul 75 în baza 2.

În concluzie, $75_{(10)} = 1001011_{(2)}$.

Bibliografie

1. Stănică, C., Roșu, I., Perianu, M., *Matematică pentru clasa a V – a*, Editura Art Grup Editorial, București, 2011;
2. <http://ro.m.wikipedia.org/wiki>.

Matematicienii români

Profesor Ghibescu Maria

Gheorghe Țițeica (n. 4/17 octombrie 1873, Drobeta Turnu-Severin - d. 5 februarie 1939, București), matematician și pedagog român, profesor la Universitatea din București și la Școala Politehnică din București, membru al Academiei Române și al mai multor academii străine, Doctor Honoris Causa al Universității din Varșovia.

Împreună cu Ion Ionescu, A. Ioachimescu și V. Cristescu, a înființat revista „Gazeta matematică”, iar cu G.G. Longinescu publicația „Natura” pentru răspândirea Științelor. Cu D. Pompeiu a editat revista „Mathematica”.

Este tatăl fizicianului Șerban Țițeica.

Prin numeroasele lucrări de matematică elementară și de popularizare a Științei, pe care le-a publicat de-a lungul întregii sale vieți, a contribuit la ridicarea nivelului învățământului matematic din România.

Traian Lalescu (n. 12 iulie 1882 (S.N. 24 iulie), București; d. 15 iunie 1929, București) a fost un academician și matematician român, profesor universitar la București și la Timișoara. A înființat Școala Politehnică din Timișoara și a fost primul său rector. Personalitate proeminentă a școlii matematice românești.

A lăsat numeroase studii în domeniile ecuațiilor funcționale, seriilor trigonometrice, fizicii matematice, geometriei, algebrei, istoriei matematicii.

Încă elev fiind, a fost remarcat ca un real talent în matematică prin contribuția sa la Gazeta Matematică. A studiat matematicile la Iași și la București, unde i-a avut ca profesori pe Gheorghe Țițeica, Spiru Haret, Ermil Pangrati, Anton Davidoglu și Nicolae Coculescu.

Spiru Haret (n. 15 februarie 1851, Iași; d. 17 decembrie 1912, București), matematician român, astronom, pedagog, reformator al învățământului românesc, ministru (Ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice), academician. A învățat la *Dorohoi, Iași*, apoi, în septembrie 1862 a intrat ca bursier la *Colegiul Sfântul Sava din București*, unde a petrecut cinci ani din șapte intern.

Grigore Constantin Moisil (născut la 10 ianuarie 1906, Tulcea – decedat la 21 mai 1973, Ottawa, Canada) a fost un matematician român, considerat părintele informaticii românești. Urmează școala primară la București, iar studii liceale la Vaslui și București (*liceul Spiru Haret*) între anii 1916-1922. În anul 1924 intră ca student la politehnică, secția construcții, dar o chemare mai puternică îl îndreaptă spre Facultatea de Matematică, unde îi are ca profesori pe Dimitrie Pompeiu - mentorul său, Gheorghe Țițeica, Traian Lalescu, Anton Davidoglu.

Ion Barbu: Talentul său matematic se manifestă încă din timpul liceului, elevul Barbilian publică remarcabile contribuții în revista *Gazeta matematică*. Tot în acest timp, Barbilian își dezvoltă și pasiunea pentru poezie.

Este și poet, debutul său artistic a fost declanșat de un pariu cu Tudor Vianu. Plecați într-o excursie la Giurgiu în timpul liceului, Dan Barbilian îi promite lui Tudor Vianu că va scrie un caiet de poezii, argumentând ca spiritul artistic se află în fiecare. Din acest "pariu", Dan Barbilian își descoperă talentul și iubirea față de poezie. Dan Barbilian spunea că poezia și geometria sunt complementare în viața sa: acolo unde geometria devine rigidă, poezia îi ofera orizont spre cunoaștere și imaginație. Criticul și prietenul său Tudor Vianu îi consacră o monografie, considerată a fi cea mai completă până în ziua de azi.

Criterii de divizibilitate

Pentru un număr n natural se poate stabili dacă este divizibil cu alt număr. O astfel de condiție se numește criteriu de divizibilitate.

Criteriul de divizibilitate cu 11

Un număr natural este divizibil cu 11, dacă diferența dintre suma cifrelor de rang impar este un număr divizibil cu 11.

Exemple:

Numărul 406473 este divizibil cu 11 deoarece $(4+6+7) - (0+4+3)=11$.

Numărul 638475312904 nu este divizibil cu 11 deoarece
 $(6+8+7+3+2+0) - (3+4+5+1+9+4)=0$

Criteriul de divizibilitate cu 13

Despărțim numărul dat în grupe de câte trei cifre de la dreapta la stânga și înmulțim cifrele grupelor de rang impar cu 1, -3 respectiv cu -4, iar pe cele ale grupelor de rang par cu -1, 3 respectiv 4. Dacă suma algebrică a acestor produse se divide cu 13 și numărul dat se va divide cu 13.

Exemple:

Numărul 126947

Scriem:

4	2	6	0	4	9
4	3	-1	-4	-3	1

Obținem astfel, suma algebrică:

$$4 \cdot 4 + 2 \cdot 3 - 6 \cdot 1 - 0 \cdot 4 - 4 \cdot 3 + 9 \cdot 1 = 13$$

Deoarece rezultatul este 13 rezultă că numărul dat este divizibil cu 13.

Numărul 5126947

Scriem:

5	4	2	6	0	4	9
1	4	3	-1	-4	-3	1

Obținem astfel, suma algebrică:

$$5 \cdot 1 + 4 \cdot 4 + 2 \cdot 3 - 6 \cdot 1 - 0 \cdot 4 - 4 \cdot 3 + 9 \cdot 1 = 18$$

Deoarece rezultatul este 18 rezultă că numărul dat nu este divizibil cu 13.

Bibliografie: Dăncilă, I., *Matematica gimnaziului între profesor și elev*, Editura Aramis, București, 2001.

Domnița Diana, clasa a V – a B
 Prof. coord. Ghibescu Maria

Sarah

"Sarah was a simple and kind girl, although she was the daughter of a great millionaire. She was 15 years old. She was walking down the street last week, thinking about nothing but the party that was coming soon. It was a birthday gift from her parents. The wind was blowing softly, the leaves were dancing in the air. Suddenly, Sarah had a strange feeling. She knew that something would go wrong. She felt that somebody was following her. The girl looked around, but didn't see anybody.

All of a sudden, somebody called her, there was a man across the street. She got closer, it was her neighbor who told her to go home, because there was a thief in her yard. She went home, called the police, said to them what had happened, and they promised that they would be there as soon as possible. Looking around in terror, Sarah tried to call her parents, but the thief heard her steps, caught sight of her and grabbed her the phone. However, her parents had already answered the call. The thief started to threaten the little girl, telling her that if she didn't give him the safety code from the deposit, he would kill her, committing a crime in her own house. When her parents heard that, they got scared to death and rushed home. Sarah answered that she didn't know that code, and the thief got really angry... Right in that moment they could both hear a noise outside. The police car drew up in front of the house. They couldn't draw near because if they had done it, the thief would have killed her.

Then Sarah's phone rang. The thief went for it and at that very moment, she knew it was her chance. She glanced at him, then in a second she ran near a policeman. The thief understood that he would be surrendered by the policemen, and started to tremble with fear. He tried to utter a word, but it was impossible for him to do it. He just opened his mouth and... was caught. The police took him and went to jail.

After some minutes, Sarah's parents came home. They were over the moon when they saw her safe and sound, and calmed down. Sarah wasn't that shocked because it had happened something like this to her one more time in the past"

*Bejenaru Ana-Elena, clasa a VIII-a A
Prof. coord., Trif Sorina-Ioana*

"A Dangerous Journey"

"As soon as the plane took off, she knew this would be the very journey of her life. It was the first time when she had flown. She wanted to go to London to her cousin, to pay her a visit.

It was a beautiful day, the sun was shining and the sky was blue. It seemed to be a quiet and smooth flight.... but it would not be like that. At the beginning of the flight, everything was good. They took off easily and the plane rose very fast through the clouds.

In the plane there were a lot of people. The stewardesses were walking through the aircraft and were serving simply food and nuts. She was very quiet because everything was all right.

Suddenly, she heard the voice of the airman: "Get ready for the impact!" She was stunned, she blocked, she could not believe that! Immediately people started to cry and scream. She stopped a stewardess and asked her: "Is it true? Will we crash?" She looked at her worried and said: "I really don't know! The airman told us that we had lost three engines.... the plane is going down slowly. Now, we must wait. So, please lady, just stay calm and everything will be all right". But she couldn't believe these words, it was like a scary movie, a real nightmare for everybody! She was trying to calm down a girl behind her.

At a time, she looked out of the window and saw the plane was climbing up. Then, the airman said: "I have recovered the engines, we can fly again, be calm! We will arrive at destination in half an hour". She was very excited.

When they landed, all the people clapped their hands and roared. I was there. I saw her. She got off the plane. When she put her feet on the ground, she fell on the knees and said: "I will never fly!" She was in the seventh heaven!

Then she met her cousin and I went to them. I wanted to ask her if she could allow me to write an article about that. She agreed.

So I got to tell you this incredible story about a beautiful miracle. I don't know anything about her now..... but I'm sure of one thing: she hasn't flown since then"

*Negrea Sorina, clasa a VIII-a A
Prof. coord., Trif Sorina-Ioana*

Utilizarea calculatorului sau a tabletei în procesul instructiv-educativ

În prezent, tot mai multe din activitățile zilnice se realizează online, de la depunerea candidaturii pentru un loc de muncă la plata impozitelor sau cumpărarea de bilete, utilizarea internetului a devenit o parte integrantă și uneori indispensabilă a vieții cotidiene pentru foarte mulți oameni.

Internetul joacă un rol tot mai mare în învățământ, nu numai pentru faptul că elevii au posibilitatea să rezolve temele și să elaboreze referatele prin transfer din rețea. Mult mai importante sunt posibilitățile care se deschid prin dezvoltarea uriașelor biblioteci cu informații, în special pentru anumite obiecte de studiu și teme, utile atât pentru profesori cât și pentru elevi. Trebuie amintite și universitățile, care s-au adaptat deja mult la aceste transformări, prin introducerea noilor direcții de studiu și specializare. Învățământul la distanță permite azi accesul la studii chiar și pentru aceia care, din motive geografice, familiale sau de sănătate au fost excluși până acum.

Într-o epocă în care internetul deține supremația, în lumea blogurilor și a site-urilor de socializare în care adolescenții își petrec mai mult timp în fața calculatorului sau a laptopului, în defavoarea lecturii unei cărți, tehnologia avansată ne oferă *tableta*.

În istoria omenirii, niciodată nu a fost înmagazinată atâta putere de calcul într-un dispozitiv atât de mic. Se discută ca pe viitor capacitățile tabletelor PC să crească și să fie orientate către necesitățile cotidiene ale utilizatorului, pătrunzând și în mediile didactice și profesionale.

Este adevărat că tot mai mulți părinți își permit achiziționarea unei tablete pentru copiii lor, de ce să nu le folosească și în scop școlar? Deși comunicarea inter-personală este în pericol, probabil ar trebui avută în vedere vârsta la care elevii ar trebui să utilizeze tableta. Considerăm că aceasta ar putea fi momentul trecerii într-un nou ciclu de studii: liceu în mod special, deoarece în acest stadiu elevii au deja dezvoltate competențele de scriere caligrafică, iar cunoștințele lor în diferite domenii, presupunem că au atins un anumit nivel.

Tabla, cartea, creta și caietul sunt instrumentele clasice ale învățământului școlar de secole. Prin contrast, programele moderne de învățare oferă foarte multe avantaje:

- sunt elaborate în mod remarcabil, într-un spirit cu adevărat pedagogic și didactic, eliminându-se astfel orice confuzii;
- beneficiază de animație, sonorizare și niciodată nu sunt ursuze.

Totuși, nici cele mai bune programe nu pot înlocui în totalitate contactul personal sau statul față în față cu un cadru didactic. Programele de învățare trebuie să fie văzute ca o completare și extindere a formelor clasice.

Așadar, ce ar putea face elevii cu o tabletă, care sunt avantajele folosirii acesteia în procesul instructiv-educativ?

- Economie de timp, dar și economie materială: informațiile sau materialele de care un cadru didactic se folosește pot fi direct răsfoite, gata îndosariate, fără a mai avea în vedere tipărirea lor, eventual doar a celor foarte importante sau neapărat trebuincioase;
- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții schimbare socială rapidă;

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;
- Cărțile necesare pentru studiu pot fi citite în biblioteci electronice, deoarece datorită conexiunii la internet există posibilitatea informării online;
- Elevul devine un *autodidact* în dobândirea de noi cunoștințe necesare *dezvoltării* personale și profesionale. De asemenea este important să demonstreze că deține competențele digitale atât de solicitate pe piața muncii;
- Crearea unui grup al clasei folosind un blog unde transerul de informații și realizarea temelor sau a proiectelor să se facă online, dezvoltarea creativității și a competenței de a *învăța să înveți* concentrate pe perioade prelungite de timp;
- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de areproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
- Perspectiva relațională este îmbunătățită prin stabilirea unei relații umane și sociale între educat și educator.
- Metode pedagogice diverse;
- Evaluări eficiente a cunoștințelor necesare elevilor pentru promovarea cu succes a oricăror examene practice de competențe digitale: probă practică bacalaureat, Concurs de Informatică Aplicată, Evaluarea în Educație la disciplina TIC, evaluări în orele de TIC.

Cu toate acestea avem și dezavantaje:

1. Folosirea în exces a tabletei/calculatorului poate duce la pierderea abilităților practice, de calcul și de investigare a realității;
2. Individualizarea excesivă a învățării duce la negarea dialogului profesor – elev;
3. Utilizarea calculatorului fără un scop precis în timpul orelor poate provoca plictiseală, monotonie;
4. Costurile ridicate ale tehnologiei de ultimă oră constituie un impediment pentru mare parte a populației României, această tehnologie fiind accesibilă persoanelor cu o situație financiară bună.

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări arată că utilizarea noilor tehnologii în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, în țara noastră multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie școlile nu beneficiază de dotările necesare utilizării noilor tehnologii pentru dinamizarea orelor și stimularea elevului în procesul instructiv-educativ.

prof. Dana Cârcoană

Exemple de bună practică în desfășurarea activităților la educație tehnologică

Multitudinea priceperilor și deprinderilor practice dobândite pe parcursul orelor de educație tehnologică formează, odată cu **dezvoltarea creativității** și plăcerea de a lucra independent sau în echipă și a simțului estetic.

Materialele utilizate cât și sursele de inspirație sunt la îndemâna oricui, iar desfășurarea lui nu implică o dotare materială specială a spațiului în care se lucrează. Materia primă folosită se poate procura din deșeuri existente în orice gospodărie: fire și resturi de materiale textile, frunze și flori presate, hârtie, carton, etc.

Prin aceste ore elevii își organizează locul de muncă, stabilesc un climat favorabil de conlucrare între ei și colegii lor, între ei și profesor. Elevii își **dezvoltă imaginația, fantezia creatoare** și le pun în slujba îmbunătățirii ambientului clasei, școlii și de ce nu, chiar a locuinței.

Copilul de azi își însușește cunoștințe și deprinderi practice utile adultului de mâine, care trebuie să facă viața familiei mai frumoasă și mai bună. Produsele realizate pot deveni, prin comercializare, o sursă de venituri, care să contribuie la rezolvarea problemelor financiare ale familiei.

Lucrările realizate de elevi au fost prezentate în cadrul unor expoziții organizate cu diverse ocazii.

Se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în școală și în afara ei. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire și stilul de lucru la clasă, cristalizate în secole de învățământ tradițional, prea puțin preocupat de această latură a personalității elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai importantă.

Prof. ing. Ludoșan Sanda

Cristale Sărate

Sarea de bucătărie este denumirea populară a clorurii de sodiu (NaCl), sarea acidului clorhidric. Chiar și în poveștile cu prinți și prințese, această substanță a fost importantă. În povestea „Sarea în Bucate”, regele le întreabă pe cele trei fiice ale sale cum îl iubește și cea mai mică i-a răspuns: „ca sare în bucate”. La sfârșitul povestirii, regele descoperă că, de fapt, sarea este foarte importantă și că iubirea fiicei lui pentru el este mare.

Există mai multe tipuri de sare, cum ar fi:

- **Sarea Iodată**- este sarea de masă care este folosită în general de oameni și care are o textură fină.
- **Sarea de Mare**- este sarea care se obține prin evaporarea apei mărilor sau oceanelor.
- **Sarea de Himalaia**- aeste o sare pură extrasă din munții Himalaia.
- **Fleur de Sel**-este o sare care provine din Franța, are un gust aparte și o culoare gri.
- **Sarea Kosher** -este o sare cu granule mari obținută dintr-o saramură cu ajutorul unui proces de evaporare a apei.

- **In India** se găsește o sare de culoare neagră care are aromă de sulf.

Sarea, pe lângă faptul că este ingredientul principal din orice aliment, este bună și pentru remedii cum ar fi: scăderea colesterolului din sânge, mărirea rezistenței la stres, arsuri de gradul I și II, albirea tenului și multe altele.

De asemenea, cei care au probleme cu asmul sau boli ale sistemului respirator, le este recomandat să facă aerosol la malul mării, dimineața sau plimbări prin saline.

În țara noastră se găsesc multe mine de sare, printre acestea sunt și Salina de la Turda, Salina de la Praid, Salina de la Ocnele Mari, Salina de la Târgu Ocna și Slaina de la Prahova.

Clorura de sodiu este și o importată materie primă a industriei chimice. Industria clorosodică se bazează pe prelucrarea clorurii de sodiu pentru obținerea sodei caustice (NaOH), a sodei de rufe (Na_2CO_3), a acidului clorhidric (HCl), sulfatului de sodiu (Na_2SO_4).

Natura ne dăruiește multe lucruri bune, printre care și sarea.

Pentru a avea o viață sănătoasă, trebuie să avem grijă de natură, să nu o tratăm ca pe un lucru oarecare ci ca pe o moștenire de la străbuni pe care trebuie să o transmitem generațiilor ce vor veni!

Elev: Gligor Simona, clasa a VII-a B
Prof. coord. Toma Nicoleta

Die Legende vom Hl. Martin und dem Bettler ... mit dem er seinen Mantel teilte ...

Begegnung

Zur Zeit des heiligen Martins galt ein kaiserliches Befehl, wonach die Söhne von Berufssoldaten zum Kriegsdienst gezogen wurden. Dadurch wurde auch Martin, gegen seinen Willen, mit 15 Jahren zum Militärdienst eingezogen. Er war gütig zu seinen Kameraden, wunderbar war seine Nächstenliebe. Seine Geduld und Bescheidenheit überstiegen die der anderen bei weitem. Seine Kameraden verehrten ihn und hielten ihn schon damals mehr für einen Mönch als einen Soldaten.

Teilen

Eines Tages, als Martin nichts außer Waffen und dem einfachen Soldatenmantel bei sich trug, begegnete er in mitten im Winter, am Stadttor von Amiens einem nackten Armen. Dieser flehte die Vorbeigehenden um Erbarmen an. Doch alle liefen an dem Elenden vorüber. Außer seinem Soldatenmantel hatte er ja nichts. Also nahm er sein Schwert und teilte den Mantel mitten entzwei. Den einen Teil gab er dem Armen, in den anderen Teil hüllte er sich wieder selbst. Etliche der Umstehenden begannen zu lachen, denn Martin sah mit dem halben Mantel kümmerlich aus.

In der folgenden Nacht, als Martin in tiefem Schläfe lag, sah er Jesus, eingehüllt in seinen roten Mantel, und er hörte Jesus zu der umstehenden Engelschar sprechen: "Martin, der erst auf dem Weg zur Taufe ist, hat mich mit diesem Mantel bekleidet. Er hat verstanden: Was ihr dem Geringsten meiner Brüder getan habt, das habt ihr mir getan". Nach diesem Erlebnis wollte Martin nicht länger Soldat bleiben. Er verließ die Armee und ging nach Poitiers, um beim dortigen Bischof mehr über den Glauben zu erfahren.

Als der Bischof der Stadt Tours starb, wünschten sich die Bewohner Martin zum Bischof. Im Jahr 371 schließlich wird er von der großen Mehrheit der Diözese gedrängt, den Bischofssitz von Tours anzunehmen.

Ich geh mit meiner Laterne...

Der wohl bekannteste und beliebteste Martinsbrauch heutzutage ist der Laternenumzug. In vielen Gegenden ziehen die Kinder (der deutschen Abteilung) mit ihren Laternchen durch die Straßen und singen Lieder. Verschiedenfarbige und verschiedenartige Laternen bringen Licht in die Dunkelheit. Es sollte früher die bösen Geister verscheuchen und auf die Botschaft der Heiligen Martin aufmerksam machen: Vergiss die Notleidenden nicht! Immer aber sind es viele Kinder (und ihr Eltern), die ihre meist selbstgebastelten Laternen oder Fackeln mittragen.

Jährlich, am 11-ten November, am Martinstag spielen die Kinder in der Evangelischen Kirche die Martinsgeschichte, um zu lernen wie wichtig es ist mit dem Nächsten zu teilen

TRADIȚII ȘI OBICEIURI

Prof. Bota Violeta Mariana

Prin abordarea proiectelor educaționale Erntedankfest/Ziua recoltei; Laternenfest/ Defilarea lampionilor; Advent; Weihnachtsfest/Crăciunul; Fasching/Balul mascat; 8.März/ 8 Martie; Osterfest/Păștele; Muttertag/Ziua mamei nu s-a dorit o schimbare majoră a percepțiilor naționale asupra tradițiilor, obiceiurilor și folclorului românesc, ci o sensibilizare a noastră, a tuturor, o abordare diferită a acestor teme.

De aceea noi, cadrele didactice de la secția germană din Petrești, împreună cu elevii noștri, deși în mare parte doar în calitate de reprezentanți ai etniei germane, dorim să păstrăm și să ducem mai departe o tradiție care nu doar ne umple sufletele de bucurie, dar ne face să fim mai buni.

Astfel, pe lângă readucerea în memorie a semnificațiilor acestor sărbători și pe lângă participarea la rugăciuni în Biserica Evanghelică din localitate, au fost organizate ateliere de lucru pe grupe, în cadrul cărora s-au gătit bucate tradiționale, s-au confectionat diferite obiecte și au avut loc spectacole de muzică și teatru.

Scopul manifestărilor este de a nu lăsa să se piardă frumusețea tradițiilor săsești și românești.

Virusii informatici

Prof. Sentea Alexandru Marcel

Virusul informatic este, în general, un program care se instalează fără voia utilizatorului și provoacă pagube atât în sistemul de operare cât și în elementele hardware ale computerului.

Virusii se pot clasifica în:

- *Virusi Hardware*: sunt cei care afectează hard discul, floppy-discul și memoria.
- *Virusi Software*: afectează fișierele și programele aflate în memorie sau pe disc, inclusiv sistemul de operare sau componentele acestuia.

Câteva dintre efectele pe care le generează virusii

software:

- Distrugerea unor fișiere;
- Modificarea dimensiunii fișierelor;
- Ștergerea totală a informațiilor de pe disc, inclusiv formatarea acestuia;
- Distrugerea tabelii de alocare a fișierelor, care duce la imposibilitatea citirii informației de pe disc;
- Diverse efecte grafice/sonore inofensive;
- Încetinirea vitezei de lucru a calculatorului până la blocarea acestuia.

Surse de infestare

Cele mai multe dintre calculatoare se contaminatează la citirea suporturilor de stocare externă purtătoare de virusi, care provin de la un alt calculator. Acestea pot conține orice tip de fișier sau program deja infectat; virusul poate fi localizat într-o zonă specială a acestora, numită sectorul de sistem. La rândul lui, modemul a devenit un instrument camuflat de transmitere a virusilor. Deoarece serviciile de asigurare a comunicațiilor se dezvoltă, oamenii pot utiliza în comun fișierele prin intermediul diverselor interconectări.

Măsuri de protecție împotriva virusilor

- Verificarea datelor ce vor urma a fi introduse în calculator, cu un program antivirus.
- Evitarea folosirii unor soft-uri pirat (fără licență).
- Scanarea calculatorului cu un program antivirus.
- Păstrarea unor copii de siguranță ale aplicațiilor și fișierelor importante.

Programele antivirus

Programele antivirus sunt create special pentru:

- detectarea virusilor prin verificarea conținutului fișierelor și semnalarea prezenței semnăturii unui virus cunoscut sau a unor secvențe suspecte în interiorul lor
- dezinfectarea sau ștergerea fișierelor infectate

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

- prevenirea infectării prin supravegherea acțiunilor din memorie și semnalarea întâlnirii unor anumite acțiuni care ar putea fi generate de existența în memorie a unui virus.

TOP 10 Programe antivirus - exemple:

TOP 10 cei mai periculoși viruși

Topul a fost realizat în funcție de popularitatea pe care acești viruși au avut-o la vremea respectivă.

1. **"Viernes 13"** sau **"Jerusalem"**, cum mai este el cunoscut, a fost creat în Israel în anul 1988. La fiecare dată de 13, care pica vinerea, toate programele pe care utilizatorul încerca să le pună în execuție se ștergeau.

2. **"Barrotes"** a fost "primul virus spaniol cunoscut". A apărut în 1993. După ce infecta computerul, acesta rămânea ascuns până la data de 5 ianuarie, dată la care se activa și apăreau niște coduri de bare pe monitor.

3. **"Cascade"** sau **"Falling Letters"** este un virus german, apărut în 1997. Acest virus cobora literele de pe monitor, precum o cascadă.

4. **"CIH"** sau **"Chernobyl"**, este originar din Taiwan. A apărut în 1998 și, într-o săptămână de când a fost distribuit, a infectat mii de computere.

5. **"Melissa"** este un virus din SUA, apărut la 26 martie 1999. A fost unul dintre primele virusuri care au folosit tehnică socială. Utilizatorii primeau mesajul "Aici este fișierul pe care mi l-ai cerut, nu-l mai arăta la nimeni".

6. **"IloveYou"** sau **"Loveletter"** a activat pentru prima dată în anul 2000. Este un virus originar din Filipine care a stricat milioane de computere, printre care și a unor instituții importante precum Pentagonul.

7. **"Klez"** a fost produs în anul 2001, în Germania. Afecta computerele doar la data de 13 a lunilor impare.

8. **"Nimda"** este de proveniență chineză și a fost lansat la 18 septembrie 2001. În calculatoarele afectate el își însușea sarcini de administrator.

9. **"SQLSlammer"** a apărut la 25 ianuarie 2003 și, în doar câteva zile, a afectat jumătate de milion de utilizatori, în general societăți comerciale.

10. **"Blaster"**-ul american a fost creat la 11 august 2003. El trimitea mesajul "Vreau doar să-ți spun că te iubesc, sfântule" și adăuga apoi: "Bill Gates de ce faci asta? Oprește-te să faci bani și repară-ți calculatorul". Alți viruși cu care specialiștii de la Panda Security s-au luptat pentru anihilare au fost "Sobig" (2003), "Bagle" (2004), "Netsky" (2004) și "Conficker" (2008).

Insectele dăunătoare pomilor fructiferi

Fluturile alb

- Este unul dintre cei mai cunoscuți și mai răspândiți din Europa, găsindu-se și la noi în țară, în toate regiunile. Are culoarea albă fără nicio pată, dar cu nervurile aripilor negre, corpul tot negru și păros. Măsoară 4,5-5,5 cm între vârfurile aripilor
- Iarna vedem atârânănd de ramurile pomilor niște frunze uscate și răsucite: sunt cuiburile cu omizi. Primăvara, micile omizi ies din aceste cuiburi; au lungimea de 5 cm. Femelele depun până la 100 de ouă.

Omida păroasă a dudului

- Acest fluture a pătruns la noi în țară în 1949, venind dinspre vest. Atacă atât pomii fructiferi cât și copacii din păduri, parcuri, precum și multe plante ierboase. La un atac puternic desfrunzește tot pomul, lăsând peste tot o țesătură rară de fire.
- Fluturile are corp gros, este alb, uneori cu puncte negre pe aripi. Iernează prin crăpături de scoarță sau scorburi. Fluturii apar la sfârșitul lunii mai și zboară noaptea. O femelă depune până la 900 de ouă, dedesubtul frunzelor. Larvele ajung până la 3 cm, sunt păroase și de culoare brună pe spate.

Viermele cireșelor

- Insecta dintre cele mai răspândite și mai cunoscute, așa-numit vierme, de câțiva mm, ce se dezvoltă în cireșe și în vișine. Uneori pot fi mai mulți viermi într-un fruct. Viermele este larva unei musculițe de 4-6 mm, brună-neagră, cu aripile gălbui, cu vârful negru și trei benzi negre; capul este roșu și ochii mari, verzi.
- Femela depune aproximativ 200 ouale sub coaja fructului.

Păduchele lănos

- Este răspândit în livezile de meri, mai ales în regiunile de deal. Mic de 1,8-2 mm, are corpul oval și pompat, prezentând pe întreaga suprafață o secreție ceroasă, foarte abundentă, sub forma unor fire fine, albe, cu aspect de vată, care uneori este într-o asemenea cantitate, încât acoperă întreaga colonie. Așa apare pe ramurile și pe crengile subțiri de măr, uneori trecând și pe rădăcini. Iernează ca larve, ascunse la baza mugurilor, precum și prin crăpăturile scoarței, cât și pe rădăcini.
- Păduchele lănos este un mare dăunător al livezilor, înțepăturile lui provocând umflături și crăpături adânci în ramuri sau rădăcini. Acestea duc la uscarea crengilor și a pomilor.

Păduchele țestos al prunului

- Înfațișarea păduchilor țestoși se deosebește mult de a celorlalți păduchi de plante, deoarece corpul lor este acoperit cu o țeastă micuță, de diferite forme, mai ales ovală sau rotunjită, de unde și numele lor. În livezile de pruni se găsesc înșirate pe unele ramuri astfel de țeste bombate, ovale, de culoare brună, lucioase. Sunt femele de păduchi, care stau nemișcate, cu ciocul lor foarte lung înfipt în ramuri, trăgând seva plantei. Ele pot depune până la 200 de ouă, pe locul unde se află, apoi mor.

Păduchele de San Jose

- Este unul dintre cei mai mari dușmani ai livezilor, mai ales a celor neîngrijite, și poate cauza uscarea lor. A pătruns la noi în țară în 1933, la început în nord-vest, de unde s-a răspândit în toată țara. Este o insectă polifagă, atacă peste 200 de specii de plante, atât pomi fructiferi, cât și arbori și arbuști, chiar și unele plante ierboase. Cel mai des se găsesc pe meri și pe peri.
- Femela are un scut circular, brun, cu o mică pată portocalie în centru, diametrul scutului fiind de 1,8-2 mm. Sub scut este corpul femelei, gălbui; ea stă fixată cu ciocul în plantă. Aceasta depune până la peste 400 de larve.

*Irimie Ioan. Clasa a VII-a A
Prof. coord., Fulea Mihaela Lucia*

Rezultatele obținute de elevii școlii la Olimpiadele și concursurile școlare – 2014-2015

Nr. crt.	Nume și prenume elev	Disciplina	Clasa	Concurs	Premiul obținut	
					Etapă județeană	Etapă națională
1	Durcău Valentin	Geografie	VIII	Olimpiadă	Locul I	Premiu special
2	Măcinic Anamaria	Lb. română	VI	Olimpiadă	Locul I	Participare
3	Cristea Maria Laura	Lb. română	VII	Concurs național "I. Teodoreanu"	Locul II	Premiu special
4	Liță Naomi	Lb. germană maternă	VI	Olimpiadă	Locul I	-
5	Irimie Iunia	Geografie	VIII	Olimpiadă	Locul III	-
6	Barb Nicoleta	Biologie	VII	Olimpiadă	Mențiune	-
7	Cristea Maria Laura	Biologie	VII	Olimpiadă	Mențiune	-
8	Vasile Rafael	Lb. germană maternă	V	Olimpiadă	Locul III	-
9	Petric Denis	Lb. română	VIII	Olimpiadă	Locul II	-
10	Coman Olivia	Lb. română	VIII	Olimpiadă	Locul III	-
11	Ilașcă Alvaro	Lb. română	V	Olimpiadă	Locul II	-
12	Lungariu Paula	Lb. română	VII	Olimpiadă	Locul II	-
13	Mureșan Sebastian	Lb. română	V	Olimpiadă	Mențiune	-
14	Mureșan Sebastian	Matematică	V	Olimpiadă	Mențiune	-
15	Sava Roxana	Lb. română	V	Olimpiadă	Mențiune	-
15	Mureșan Sebastian	Matematică	V	Concurs interjudețean Pitagora	Mențiune	-
16	Irimie Ioan	Geografie	VII	Concurs Național Terra	Locul II	Locul II
17	Gligor Simona	Geografie	VII	Concurs Național Terra	Mențiune	-
18	Măcinic Anamaria	Geografie	VI	Concurs Național Terra	Mențiune	-
19	Atrejei Vlad	Geografie	VI	Concurs Național Terra	Mențiune	-
20	Mărginean Marcin	Ed. fizică	VIII	O.N.S.S.	Locul II	-
21	Fanfara de copii „Danil Opincaru” Petrești		IV-VIII	Festivalul Național „Pe ritmuri de fanfară”		Locul II

”Să știți mai
multe, să
fii mai bun!”

Redactori coordonatori: prof. Bădescu Lacrima-Johanna, prof. Cibu Maria, prof. Cristian Ionela, prof. Dănilă Andreea-Maria, prof. înv. primar Crăciun Maria, prof. înv. primar Similie Angela Paraschiva, prof. Toma Nicoleta, prof. înv. primar Ștefan Petronela, prof. Cârcoană Dana, prof. Ghibescu Maria, prof. Botta Annemarie, prof. înv. primar Bota Violeta Mariana, prof. Dărămuș Gheorghe, prof. Sentea Alexandru-Marcel, prof. Ludoșan Sanda, prof. Trif Sorina Ioana, prof. Fulea Mihaela-Lucia, bibliotecar Honceru Gabriela, prof. Iosub Nicolae

Tehnoredactor și grafician: prof. Sentea Alexandru Marcel